

BOG

GÅR, GIK, GÅET (/BOEGER/GAR-GIK-GAET-1)

Af **Jenny Erpeneck (/forfattere/jenny-erpeneck) (2016)**

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A52652138)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/gar-gik-gaet-1) for at anmelde

BASIS%3A52652138)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1&title=Går,%20gik,%20gået)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1&status=Går,%20gik,%20gået+https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-](https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1&title=Går,%20gik,%20gået)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1&status=Går, gik,](https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1&status=Går,%20gik,%20gået+https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1)

[1&title=Går, gik, gået\)](https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1&title=Går,%20gik,%20gået)

[gået+https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1\)](https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1&status=Går,%20gik,%20gået+https://litteratursiden.dk/boeger/gar-gik-gaet-1)

Den gode Richard skildrer mødet og venskabet mellem en gruppe afrikanske flygtninge og en ældre tysk professor. Professoren undrer sig, stiller spørgsmål, lærer fra sig og lytter opmærksomt til deres gribende historier, til deres ængstelser og drømme. Flygtningene får en stemme.

TAGS:

[FLYGTNINGE \(/TAXONOMY/TERM/3188\)](#)

[INDVANDRERE \(/TAXONOMY/TERM/4785\)](#)

[SAMFUND \(/TAXONOMY/TERM/9156\)](#)

[VENSKAB \(/TAXONOMY/TERM/11167\)](#)

ANMELDELSE

(/users/anne-grete-jacobsen)

Af **Anne Grete Jacobsen (/users/anne-grete-jacobsen)**

Skribent
02 okt.17

Erpenbecks roman kombinerer på overbevisende vis den aktuelle flygtningedebat med nogle af livets store spørgsmål.

Richard, tidligere professor i klassisk filologi, bor i det tidligere Østberlin. Hans kone har været død i en række år, de fik ingen børn, og det forhold, han har haft til en kæreste, er gået forbi, så han har masser af tid til at tænke over livet. En dag bliver han opmærksom på en gruppe flygtninge fra Afrika, som har slået sig ned i en teltlejr på Oranienplatz, og langsomt kommer de tæt på hinanden.

Jenny Erpenbecks roman bygger på interviews med en lang række flygtninge, som i 2014 havde slået sig ned i en lejr i den centrale Berlin. Her i romanen drejer det sig om en række flygtninge fra Afrika, som alle er flygtet over Middelhavet. Richard bliver interesseret i at snakke med dem, og han vil forsøge at finde ud, hvordan et menneske med en overskuelig og meningsfyldt hverdag oplever det at være flygtning. Han udformer et stort spørgeskema, og med det i hånden opsøger han et tidligere plejehjem i nærheden, som huser en række flygtninge. Langsomt kommer han i kontakt med dem og mange fordomme

forsvinder. Samtidig med at han lærer dem det tyske sprog - jævnfør titlen med de uregelmæssige tyske verber – får han deres historier. Og det er til tider meget barske oplevelser, der bliver beskrevet. Men også de små detaljer er med til at beskrive flygtninges hverdag. Der er for eksempel Apollon, som har en tallerken stående på sit værelse med mad på, og Apollon spiser kun meget små portioner, for *"Måske skal man sulte eller tørste igen, og det skal man jo kunne klare"*.

Fra at have været en iagttager med afstand ender Richard med at være en person, som handler og agerer efter sin bedste overbevisning, nogle vil nok mene, at Richard er lidt naiv, men på mig virker han ægte. Richard sætter hele tiden flygtningenes oplevelser og fortællinger i relation til det, han selv har oplevet under og efter 2. Verdenskrig, hvor man som DDR- borger heller ikke kunne rejse og gøre hvad man ville.

Der er rigtig mange gode betragtninger og dybsindige diskussioner over det at være flygtning og om mange af livets store spørgsmål. Usikkerheden om hvor ender, og beskrivelserne af flygtningenes tidligere liv er meget rørende og fængslende. Men jeg vil også være ærlig og nævne, at jeg have lidt problemer med at komme i gang med romanen. Efter to forsøg og lidt stædighed blev jeg dog grebet og indfanget, og det er virkelig en roman, som bliver bedre og bedre.

Jenny Erpenbecks roman var shortlistet til Deutsche Buchpreis i 2015.

BOGDETALJER

Relaterede bøger